

29. dubna 2018 v 19 hodin / Pardubice, Sukova síň Domu hudby

HOMMAGE À GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

Kateřina Kněžíková - soprán

Adam Plachetka – basbaryton

Marek Zvolánek – trubka

Vojtěch Spurný – cembalo, dirigent

Komorní soubor Barocco sempre giovane

Georg Friedrich Händel (1685 - 1759):

Suita D dur pro trubku, smyčce a continuo HWV 341

Ouvertura

Gigue

Menuet

Bourée

March

Messiah HVW 56:

The Trumpet Shall Sound

Rejoice graetly

But Who May Abide

Samson HVW 57:

Let the Bright Seraphim

Judas Maccbaeus HVW 63:

The Lord Worketh Wonders

Rinaldo HVW 7:

Vo far guerra

přestávka

Koncert pro cembalo a smyčce B-dur, op. 4 č. 6 (HWV 294)

Andante. Allegro

Larghetto

Allegro moderato

Judas Maccbaeus HVW 63:

Arm, Arm, Ye Brave

Saul HWV 53:

Capricious man, in humour lost

Alexander's Feast HWV 75:

Revenge, Timotheus Cries

Rinaldo HWV 7:

Lascia ch'io pianga

Al trionfo del nostro furore (duet Armida a Argante)

Sopranistka **Kateřina Kněžíková** absolvovala Pražskou konzervatoř a v roce 2010 ukončila svá studia na HAMU v Praze. Je laureátkou řady soutěží a přehlídek, například Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech. V roce 2005 debutovala v Národním divadle v Praze od roku 2006 je stálou členkou ansámblu. Její operní repertoár zahrnuje četné mozartovské a belcantové role, jako Susanna (Le nozze di Figaro), Elvira, Zerlina (Don Giovanni), Vitellia (La Clemenza di Tito), Despina (Cosí fan tutte), Pamina (Die Zauberflöte), Adina (L'elisir d'amore), Norina (Don Pasquale), Juliette (Roméo et Juliette), Marguerite (Faust) a mnoho dalších

Sólistka hostovala v divadle J. K. Tyla v Plzni, v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, v divadle F. X Šaldy v Liberci, ve Slovenskom národnom divadle v Bratislavě, v Národním divadle v Brně, v Theatre de Caen, Opéra Royal de Versailles, Theatre Royal de La Monnaie v Bruselu a v Opéra de Dijon. Ve velkých vokálně instrumentálních skladbách zpívala s významnými hudebními tělesy, například s BBC Symphony orchestra, Cameratom Salzburg, Collegium 1704, Českou filharmonií, Hessischer Rundfunk Frankfurt, PKF - Prague Philharmonia, s Filharmonií Brno, Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu a mnoho dalších.

Kateřina Kněžíková pravidelně vystupuje na prestižních mezinárodních festivalech u nás i v zahraničí (Anima Mundi Festival Pisa, MHF Dvořákova Praha, MHF Janáčkův máj, MHF Pražské jaro, MOF Smetanova Litomyšl, Svatováclavský hudební festival, Struny podzimu, Festival de La Chaise-Dieu, Festival Rencontres Musicales de Vézelay, Festival Baroque de Pontoise, Hudební most Praha – Drážďany, Uckermärkische Musikwochen, Tage Alte Musik Regensburg. Sólistka rovněž vytvořila řadu nahrávek pro Český rozhlas, televizní stanici MEZZO a belgickou rozhlasovou stanici RTFB International. Pro Harmonia mundi nahrála Smetanovu Prodanou nevěstu a její nahrávka Dove é amore é gelosia v produkci OPUS ARTE DVD získala ocenění německé kritiky „Preis der deutschen Schallplattenkritik“.

Basbarytonista **Adam Plachetka**, manžel Kateřiny Kněžíkové, absolvoval Pražskou konzervatoř a HAMU. Je rovněž laureátem řady soutěží, například Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka. V únoru 2005 se objevil poprvé na komorní scéně Národního

divadla Praha. V sezóně 2005/2006 debutoval ve Státní opeře Praha jako Don Basilio v Rossiniho Lazebníku sevillském a v Národním divadle jako Mícha ve Smetanově Prodané nevěstě. Na zahraniční scéně se v květnu 2007 poprvé představil v jihokorejském Soulu. V létě 2007 pak debutoval na Salcburském festivalu jako Pompeo v Berliozově opeře *Benvenuto Cellini* pod taktovkou Valerije Gergieva.

Od sezóny 2010/2011 je Adam Plachetka sólistou Vídeňské státní opery, kde debutoval v Pucciniho *Bohémě* za dirigování Franze Welser-Mösta. Do centra zájmu médií se sólista dostal zejména záskokem v roli Dona Giovanniho ve Vídni. Kromě toho debutoval také v Královské opeře Covent Garden v Londýně. Na festivalu v Baden Badenu pořídil pro Deutsche Grammophon nahrávku opery *Così fan tutte* pod vedením Yannicka Nézet-Séguina. Pro Supraphon natočil v létě CD Händel Oratorio Arias s Romanem Válkem a Czech Ensemble Baroque.

Na jaře 2013 se Adam Plachetka poprvé objevil v Chicagu při provedení Bachovy Mše h-moll s Chicagskými symfoniky a Riccardem Mutim. O rok později zpíval v Německé opeře v Berlíně pod taktovkou Daniela Barenboima. V téže době proběhl rovněž sólistův debut v milánském Teatro alla Scala. Konečně 4. února 2015 zpíval Plachetka poprvé na scéně Metropolitní opery v New Yorku (Masetta v Mozartově Donu Giovannim). O rok později vystupoval na newyorské scéně opět, tentokrát jako Mozartův Leporello či Belcore v Donizettiho *Nápoji lásky*.

Adam Plachetka, ač je velmi frekventovaným operním pěvcem, pravidelně vystupuje jako sólista i ve velkých vokálně instrumentálních projektech s renomovanými světovými orchestry a rovněž jako interpret písňového repertoáru.

Trumpetista **Marek Zvolánek**, absolvent Pražské konzervatoře, na sebe brzy upozornil četnými úspěchy. Dále studoval na prestižním salcburském Mozarteu a na berlínské Hudební akademii. V pouhých osmnácti letech se stal členem České filharmonie, kterou tehdy řídil Václav Neumann, a velmi brzy se díky technické virtuozitě a krásnému tónu zařadil také mezi vyhledávané sólisty. V současné době působí jako sólotrumpetista Symfonického orchestru Českého rozhlasu. Působil rovněž v orchestrech v Basileji a Lisabonu. Rovněž byl přizván do prestižního souboru "Ten of the Best", který tvoří deset nejlepších trumpetistů světa. V roce 2004 vedl mistrovské kurzy v japonské Ósace. Nahrál celou řadu rozhlasových a CD nahrávek a je uměleckým vedoucím žesťového ansámblu Czech Brass.

Dirigent, klavírista, cembalista a pedagog **Vojtěch Spurný** je všestrannou osobností až „renesančního“ záběru. Vystudoval hru na klavír a flétnu na Pražské konzervatoři a později operní režii, dirigování a hru na cembalo na HAMU v Praze. Interpretaci staré hudby studoval na Hoogeschool de Kunsten v Utrechtu. V té době se již prosadil jako operní dirigent, spolupracuje rovněž s předními symfonickými tělesy. Spurný je zároveň mimořádně aktivním hráčem staré hudby na historické klávesové nástroje. Jeho nahrávka "Mistři českého baroka a klasicismu" pro BMG Czech Republic byla nominována na cenu časopisu Harmonie za rok 2003 a jeho nahrávky českých klasicistních symfonií pro firmu Alto Records získaly uznání

odborné kritiky. Jako dirigent záznamu opery buffy "Dov' è amore, è gelosia" G. Scarlattiho v českokrumlovském barokním divadle získal prestižní mezinárodní ocenění "Preis der deutschen Schallplattenkritik" a Cenu DVD roku 2013.

Vojtěch Spurný vyučuje historickou interpretaci na JAMU v Brně. Jako hudební editor rovněž připravil kritická vydání skladeb J. V. Tomáška, F. X. Duška či J. J. Ryby. Od sezóny 2015/16 je šéfdirigentem filharmonie Martinů ve Zlíně.

Georg Friedrich Händel (1685-1759), velikán vrcholného hudebního baroka, strávil podstatnou část svého života v Anglii. Poprvé do Londýna zavítal ještě jako kapelník hannoverského kurfiřta a výrazně se zde prosadil italskou operou typu seria **Rinaldo** na libreto Torquata Tassa (premiéru měla 24. února 1711 v Queen's Theatre Haymarket). Od roku 1712 žil skladatel v Anglii trvale, roku 1726 získal anglické občanství a podepisoval se George Frederic Handel.

První etapa Händelova londýnského působení (zhruba do roku 1734) byla spojena s operní tvorbou, ale i činností intendantskou, neboť skladatelé se sami museli postarat o uvádění svých děl včetně propagace, najímání primadon a kastrátů, hudebníků, vypisování předplatného. Händelovu operní společnost, *Royal Academy of Music*, institucionálně zaštil anglický král Jiří I., mimochodem dřívější Händelův chleboďárce, hannoverský kurfiřt. Händelova Royal Academy musela od roku 1733 tvrdě bojovat o přízeň publika s konkurenční společností *Opera of the Nobility*. Obě instituce se předháněly v angažmá pěveckých hvězd, doslova si „vjely do vlasů“ a vše skončilo roku 1737 krachem obou a Händelovým psychickým zhroucením.

Za této situace se skladatel obrátil k oratoriu. V tomto hudebně dramatickém oboru dosáhl mnoha inovacemi vysokého mistrovství. Náměty si téměř výhradně vybíral ze Starého zákona. 16 ledna 1739 zazněl poprvé v londýnském King's Theatre **Saul**, následován **Mesiášem** (1741), **Samsonem** (1741), **Judou Makabejským** (1747), premiéroványi již v londýnském divadle Covent Garden.

Poněkud stranou velmi úspěšného oratorního žánru stojí óda **Oslava Alexandrova aneb Síla hudby**, uvedená v Covent Garden 19. února 1736. Na stejném koncertě zazněl v premiéře i Händelův **koncert pro harfu B dur**, o dva roky později skladatelem přepracovaný a jeho vydavatelem Walshem vydaný tiskem jako **varhanní koncert B dur op. 4 č. 6**. Nezapře svou jemnou, zdobnou harfovou sazbu a lze jej hrát i na cembalo. Händel, jenž byl rovněž vynikajícím varhaníkem, pověstným svými improvizacemi, často vypisoval v sólových partech jen úvod, témata, klíčové takty a následující poznámka „solo ad libitum“ svědčí o ponechání melodické linie na interpretově libovůli.

Händel, přestože měl svého vlastního vydavatele, neubráníl se pokoutnému vydávání svých děl ani zveřejňování zdařilých napodobenin svých skladeb. Sám byl dobrým „obchodníkem s hudbou“ a mnohokrát přepracovával a znova využíval své dřívější nápady. V případě **Orchestrální suity D dur pro trubku, smyčce a continuo HWV 341** si odborníci dodnes nejsou jisti, jde-li o původní Händelovo dílo či o dobový plagiát. Ouvertura je přepracovanou částí

Vodní hudby, pátá část je rearanží pochodu z Händelovy opery *Partenope*. Suitu vydal tiskem v roce 1733 Wright v Londýně.